

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟ Σ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.

Προπληρωτέα καθ' ἑξαμήναιαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25.

Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι καὶ ἀποκοπὴν.

ΑΝΔΡΕΑΣ Χ. ΛΟΝΤΟΣ

Χθὲς ἡ πόλις ἡμῶν ἐκήδευσεν ἐν πένθει καὶ συγκινηθείσῃ τὸν ἐπιφανῆ αὐτῆς πολίτην, τὸ γνήσιον καὶ πολύτιμον αὐτῆς τέκνον, τὸν Ἀνδρέαν Χ. Λόντον. Οὐδέποτε ἴσως ἄλλοτε ἐξεδηλώθη παρ' ἡμῖν καθολικώτερον τὸ κοινὸν πένθος καὶ οὐδέποτε πανδημότερον ἐξεδήλωσεν ἡ πόλις ἡμῶν τὸ ὀμίθιμον αὐτῆς φρόνημα. Αὐθόρμητοι προσῆλθον περὶ τὸν νεκρὸν τοῦ Ἀνδρέου Λόντου πᾶσαι αἱ τάξεις τῆς ἡμετέρας κοινωνίας καὶ πᾶσαι ἐν εὐλικρινεῖα ἐθρήνησαν εἰς τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἀνεκτίμητου ἀνδρός, ὅστις τὸν μακρὸν βίον αὐτοῦ ἅπαντα κατέτριψεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος καὶ εἰς τὸ ἀγαθοποιεῖν καὶ ἐσυγκινηθεῖς προέπεμψαν αὐτὸν μέχρι τοῦ τάφου. Οὕτω δ' ἀειμνήστὸν Ἀνδρ. Λόντον δὲν ἐκήδεύθη χθὲς ἐνταῦθα ὑπὸ τῶν τέκνων του, ὑπὸ τοῦ δήμου, ἢ τῶν συγγενῶν ἢ τῶν φίλων του, ἀλλ' ὑφ' ὀλοκλήρου τῆς πόλεως, ἣτις ἀδύνατον ἀπέβη νὰ λησμονήσῃ τὸν γλυκίον Ἀνδρέαν Λόντον, τὸν ὁποῖον ἂν πρὸς στιγμὴν παρεγνώρισεν, οὐδέποτε ἐπέπεσε ἄπο πένθος μέχρι λατρείας καὶ τὴν ἀγάπην τῆς πατρίδος ἐδήλωσε χθὲς δι' ἀπέριον ἐνδείξεων. Ὁ δὲ ἄλλος τῶν Πατρῶν πεπρωμένος τὴν καρδίαν εἰς βαθμὴν ἀποθηνήσκοντα ἐκ τῆς περτάτης ἐκείνην στιγμῆν δὲν ἀνεμνήσκατο τοῦ Ἀνδρέα Λόντου, οὐτινας οὐτε αἱ ὑπηρεσίαι πρὸς τὴν πατρίδα, οὐτε αἱ ἀρεταὶ ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ ἀνεδείχθησαν κοινῇ, καὶ δὲν ἐσπευδεν ὡς εἰς μόνον ἀνθρώπου νὰ ἐκτίσῃ διὰ τῶν δακρύων τοῦ φόρου ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ εἰς τὴν ἀγίαν μνήμην του. Τοῦτο ἐπραξεν ὁ λαὸς τῶν Πατρῶν χθὲς, καὶ δι' αὐτοῦ ἀνεδείχθη ἄξιος ἐκτετοῦ, διότι τὸ αἰσθημα τῆς εὐγνωμοσύνης τιμᾷ πλείοτερον ἐκείνον ἂν ἐμπνέει ἢ τὸν ὑπὲρ οὐ ἐκδ' ἰλοῦται.

Ἄν ὁ πολὺκλαυστος νεκρὸς ἦτο ἄξιος τῶν δακρύων αἵτινα περὶ τὸ φέρετρον αὐτοῦ κατελείβησαν, δὲν ἀνήκει εἰς ἡμᾶς νὰ εἰπώμεν, ἀποτεινόμενοι πρὸς τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας, αἵτινες ἐπιμακρὸν θέλουσιν ἀναμνησθεσθαι ἐκείνου ὅστις τὴν ζωὴν αὐτοῦ πᾶσαν, τὰ φῶτα καὶ τὴν εὐφάν του, ἀφιέρωσεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος, καὶ ὅστις ἐπέκλειεν εἰς καρδίαν παιδικὴν τὰ εὐγενέστερα καὶ ἀγιώτερα αἰσθήματα. Ἴσως ἴσως μάλιστα προϊόντος τοῦ χρόνου τῶν καθ' ἡμᾶς ἡμερῶν, αἵτινες ὁσήμερον δεικνύονται πλείοτερον στεῖραι τοιούτων ὑπάρξεων, εἰς τὴν μνήμην τῶν ἀνδρῶν τούτων θέλομεν καταφεύγει ἐν στιγμαῖς ὀδύνης, ἵνα ἀρυσθώμεν τὴν παρηγορίαν ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη καρδία δὲν ὑπῆρξε πάντοτε ἔρημος ἀχμῆρᾶ, ἀγονος εἰς πᾶν ἀγαθόν. Μικρὸν ἴσως καὶ πεπονημένοι ἐκ τοῦ περὶ ἡμᾶς ἐγωϊστικοῦ πνεύματος, ἀπογοητευόμενοι ἐκ τῆς περὶ ἡμᾶς ἀθλιότητος, ἀπέλπιδες ἐκ τῆς περὶ ἡμᾶς ἀσυχρίας, θέλομεν ἀνεγείρει ναὸν εἰς τὴν μνήμην τῶν ἀνδρῶν τούτων, αἵτινες ἐγνώριζον νὰ ἀγαπῶσιν, ἐγνώριζον νὰ θύωσι τὴν ψυχὴν αὐτῶν ὑπὲρ τῶν ἄλλων, ἐγνώριζον νὰ εὐεργετήσωσι, νὰ προστατεύωσιν ἀφιλοκερδῶς τὴν χθῆραν καὶ τὸ ὄρφανόν, νὰ στηρίξωσι τὸν κλονούμενον ἐν τῷ βίῳ, νὰ ἀνεγείρωσι τὸν πεπτωκότα, νὰ κλαίωσι μετὰ τῶν τεθλιμένων καὶ νὰ ἀγάλλωνται μετὰ τῶν εὐτυχούντων, καὶ θέλομεν ὀδηγεῖ εἰς τὸν ναὸν ἐκείνου

τὰ τέκνα ἡμῶν ἵνα μυηθῶσιν εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ ἀντλήσωσιν ἐκείθεν τὰ ἐφόδια βίου εὐδαιμονεστέρου· διότι, αἱ ὁδοὶ τῶν δικαίων ἐμοίως φωτίζονται, λαμπροὶ προπορεύονται καὶ φωτίζουσιν.

Τῶν τοιούτων δὲ ἀνδρῶν, ὧν εἷς ὑπῆρξεν ἡ Ἀνδρέας Λόντος «εἰς αἰῶνας μενεῖ σπέρμα αὐτῶν καὶ ἡ δόξα αὐτῶν οὐκ ἐξαλειφθήσεται» τὰ σώματα αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ ἐτάφη καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν ζῆ εἰς γενεάς.

Ὁ νεκρὸς τοῦ Ἀνδρέου Λόντου ἐκοιμήθη ἐνταῦθα διὰ πλοιαρίου μετὰ μεσημβρίαν τῆς προχθὲς Πέμπτης, παρέλαβον δ' αὐτὸν τὰ τέκνα του μετὰ τοῦ κ. δημάρχου, τοῦ κ. προέδρου τοῦ δημ. συμβουλίου, τῶν συγγενῶν του, πολλοῦ πλήθους παρακολουθούντος, καὶ ἐναπέθεσαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ σεβαστοῦ ἡμῶν συμπολίτου κ. Ἀσημάκη Χαρκλάμπη, γυναικαδέλφου τοῦ ἀποβιώσαντος. Ὡς γνωστὸν, ἅμα τῇ εἰδήσει τοῦ θανάτου τοῦ Λόντου, γενικὴ κατέλαβε τοὺς κατοίκους συγκίνησις καὶ ὁ μὲν κ. Δήμαρχος ἐξ ὀνόματος τῆς πόλεως ἐζήτησε νὰ μετακομισθῇ ἐνταῦθα τὸ λείψανον, τὸ δὲ δημοτ. συμβούλιον, ὁ δικηγορικὸς Σύλλογος καὶ ἅπαντα ἐν γενεῖ τὰ πρὸς ἡμῖν σωματεῖα συνηλθον καὶ ἐψηφίσαντο τιμᾶς ὑπὲρ τοῦ ἀναμενόμενου μετὰ παλῶν λειψάνου. Οὕτω δὲ τὴν ἐπιούσαν, ἡμέραν τῆς κηδείας, ἡ πόλις προσέλαβε σοβαρὰν καὶ ἐπιθάλουσαν ὄψιν· τὰ ἐργαστήρια ἐκλείσαν, κατήσσει ἐπεκράθη εἰς ὅλους τὰ πρόσωπα, ὅμιλοι δ' ἀνθρώπων προσήρχοντο ἀπὸ πρῶτας ἵνα συλλυπηθῶσι τὴν οἰκονομίαν καὶ ἀσπασθῶσι τὸ φέρετρον τοῦ ἀγαπητοῦ ἀνδρός. Κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐκφοράς εἰς τὴν οἰκίαν προσῆλθον αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ μετὰ τοῦ ἐνταῦθα ἐδρεύοντος τάγματος, ἅπασαι αἱ λοιπαὶ τοπικαὶ ἀρχαὶ, ὁ κ. Δήμαρχος μετὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, τὰ Προεδρεῖα ὅλων τῶν ἐνταῦθα συλλόγων καὶ σωματείων καὶ πλήθος κόσμου ὅσον οὐδέποτε συνεκεντρώσε κηδεῖα ἐν τῷ παρελθόντι. Εἰς τὸν νεκρὸν κατέθεσαν στεφάνους, ἢ πόλις Πατρῶν διὰ τοῦ κ. Δημάρχου, οἱ δικηγόροι Πατρῶν ἢ οἰκονομικὴ Βενιζέλου Ρουφουῦ ἀδ. Γεώργιος Ρουφουῦ ἢ Σύνταξις τοῦ φορολογουμένου, ὁ Σύλλογος αὐμόνοιας, τὸ Σωματεῖον α' Ἀχαϊκῆ Ἀδελφότητος καὶ τὸ ἠΠαρθναγωγεῖον Χρυσάνθης Ἀλεξανδρίδου. Τὸ φέρετρον ἐναπετέθη ἐν τεθρίπῳ φορεῖω καταλλήλως διασκευασθέντι ἐπιμελείᾳ τῆς δημοτ. ἀρχῆς καὶ ὅλον ἐκείνο τὸ πλήθος παραστάν ἐν κατανώξει κατὰ τὴν νεκρόσιμον ἀκολουθίαν, ἠκολούθησε μέχρι τοῦ τάφου τὴν νεκροπομπήν. Πρὶν ἢ τὸ χῶμα καλύψῃ τὸν Ἀνδρέαν Λόντον καὶ χωρὶς ἡμᾶς ἀπ' αὐτοῦ διὰ παντός, ὁ κ. Δήμαρχος ἐφ' ὑψηλοῦ ἀειθῶν, δι' ὠραιότητος λόγου ἐξύμνησε τὰς ἀρετὰς τοῦ ἀνδρός· ὑπέμνησεν ἐν ἐκφραστικῇ βραχυλογίᾳ τὰς μακρὰς πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίας του, ἐξῆρε τὴν χρηστότητα τοῦ ἥθους καὶ τὴν ἀγαθότητά τῆς καρδίας του καὶ ἀπεχαιρέτησεν ἐξ ὀνόματος τῆς πόλεως τὸν πολυθρήνητον ἄνδρα δι' ἀποστροφῶν συγκινητικωτάτων. Ὁ λόγος τοῦ κ. Δημάρχου ἐνεῖχε μίαν σελίδα τῆς συγχρόνου ἱστορίας ἡμῶν, συνε-

χῶς ἔβιβε τὴν καρδίαν μέχρι μυχαιάτων καὶ ἐν γενεῖ διερμήνευε πιστῶς τὰ αἰσθήματα αἵτινα ἐπλήρουν κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὰς καρδίας ὅλων τῶν παρισταμένων. Ἐνταῦθα καθῆκον ἡμῶν ὑπολαμβάνομεν νὰ εἰπώμεν ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος ἡμῶν ἀνθ' ὧν ἐνήργησε περὶ τῆς μετακομιδῆς τοῦ λειψάνου καὶ τῆς ἄλλης τελετῆς, ἀνεδείχθη ὄντως δημοτικὸς ἀνὴρ καὶ ἐπιστάσαστος τοὺς ἐπαίνους φίλων καὶ ἀντιπάλων.

Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν κατὰ τὴν κηδεῖαν τοῦ Ἀνδρέου Λόντου δημοσιεύομεν κατωτέρω τὰ ψηφίσματα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ τοῦ ἐνταῦθα δικηγορικοῦ συλλόγου, ἀντὶ δὲ πάσης ἄλλης βιογραφίας τοῦ χθὲς κηδευθέντος νεκροῦ δημοσιεύομεν εὐχαρίστως τὸν λόγον τοῦ σεβαστοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Πανσανία Θ. Κοιδᾶ, ὃν οὗτος εἶχεν ἐτοιμάσει, τῇ παρακλήσει τῆς πενθούσης οἰκογενείας καὶ ἐντολῇ τῶν συναδέλφων του δικηγόρων, ὅπως ἀπαγγεῖλῃ ἐπ' ἐκκλησίας, ὅπερ ἐντούτοις δὲν ἤδυνήθη νὰ κάμῃ, πρὸς μεγίστην λύπην πάντων, διότι αὐτόκλητος ἀγορητὴς κατέλαβεν ἐξ ὑπογούτου τὸ δῆμα καὶ κατήνάλωσε τὸν πρὸς τοῦτο ἐναπομένοντα χρόνον, στέρησας οὕτω τὴν συγκινητικὴν ταύτην τελετὴν τοῦ ὠραιότερου αὐτῆς ἐγκαλλωπίσματος.

Ἀριθ. 161.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Πατρῶν Συγκείμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ κ. Γ. Ρούφου, τοῦ πρωτοκολλιστοῦ ἀπουσιάζοντος καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τοῖς πρακτικοῖς ὑπογεγραμμένων μελῶν.

Συνελθὼν εἰς συνεδρίασιν σήμερον τὴν 15 76βρίου 1881, ἡμέραν τρίτην μ. μ. παρόντος καὶ τοῦ Δημάρχου Θ. Κανακάρη.

Ἀκούσαν τοῦ Δημάρχου ἀναγγεῖλαντος τὸν ἐν Ἰωαννίνοις θάνατον τοῦ συμπολίτου ἡμῶν τοῦ πολυλῶς ὑπηρεσίας προσενεγκόντος πρὸς τὸν ἄνθρωπον καὶ τὴν πατρίδα Ἀνδρέου Χ. Λόντου, τὴν παράκλησιν ἢ ἀπέθυσε πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἵνα ὁ νεκρὸς αὐτοῦ μετενεχθῇ ἐνταῦθα καὶ ταφῇ εἰς τὴν γενετήριαν γῆν καὶ τὴν ἐπ' αὐτῆς ἀπάντησιν, προτεινάντος δὲ ὅπως ἐκφρασθῇ θλίψις τοῦ Δήμου ἐπὶ τῷ θανάτῳ τούτῳ πρὸς τὴν οἰκονομίαν τοῦ ἀποβιώσαντος, ὅπως ἡ κηδεῖα αὐτοῦ τελεσθῇ δημοτικῇ δαπάνῃ, ὅπως κατατεθῇ στεφάνος ἐκ μέρους τοῦ Δήμου εἰς τὸν νεκρὸν καὶ ὅπως κατὰ τὴν ἀφίξιν αὐτοῦ καὶ τὴν κηδεῖαν παρευρεθῇ ἐν σώματι τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον καὶ ἀκολουθήσῃ τὴν μεταφορὰν τοῦ νεκροῦ ἀπὸ τῆς προκουμαίας εἰς τὸν οἶκον καὶ τὴν κηδεῖαν μέχρι τοῦ τάφου.

Ἀναγνωρίζον τὰς ἀρετὰς δι' ὧν περιεκοσμεῖτο ὁ ἀποβιώσας καὶ τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας προσέφερεν εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦ ὁποίου ἦτο καὶ δήμαρχος καὶ πρὸς τὴν γενικὴν πατρίδα.

Ἀποφαίνεται.

Ἀποδέχεται τὴν πρότασιν τοῦ Δημάρχου καὶ ἐκφράζει τὴν λύπην αὐτοῦ καὶ τῶν συνδημοτῶν του ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Ἀνδρέου Χ. Λόντου διὰ τὰς ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας ἃς προσήνεγκεν εἰς τὸν τόπον, πρὸς τὴν οἰκονομίαν αὐτοῦ.

Ἐγκρίνει ὅπως ἡ κηδεῖα αὐτοῦ τελεσθῇ δημο-

τική δαπάνη, όπως κατατέθη στέφανος εκ μέρους του δήμου, και όπως ο δήμαρχος εκφωνήσῃ, είτε εις τὴν προκομαίαν κατὰ τὴν ἀφῆξιν. είτε εις τὸ νεκροταφεῖον λόγον, διερμηνεύοντα τὴν θλίψιν τῶν συνδημοτῶν του, ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ ἀνδρὸς πρυσενεγκόντος ὑπηρεσίας εις τὴν ἰδιαιτέραν καὶ τὴν γενικὴν πατρίδα του καὶ δυναμένου εἰσεῖτι νὰ προσφέρῃ τοιαύτας ἀνὸ θάνατος δὲν ἀφῆραζεν αὐτόν.

Ἐπιτρέπει δὲ εἰς τὸν κ. δήμαρχον νὰ δαπανήσῃ ὅσα ἤθελε χρειασθῇ διὰ τὴν κηδείαν ἐπιφυλασσόμενον νὰ χορηγήσῃ τὴν ἀναγκαίαν πρὸς τοῦτο πίστωσιν.

Ἡ ἐκτέλεσις ἀνατίθεται εἰς τὸν κ. Δήμαρχον.

Ὁ Πρόεδρος
Γ. Μ. ΡΟΥΦΟΣ.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον.

Πάτρας 18 Σεπτεμβρίου 1881.

Ὁ Δήμαρχος
Θ. ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ.

Οἱ ἐν Πάτραις Δικηγόροι.

Ἐπὶ τῇ θλιβερᾷ ἀγγελίᾳ τοῦ διαπροσῆκου μέλους τοῦ ἐνταῦθα δικηγορικοῦ Συλλόγου καὶ ἐπιφανοῦς τῆς Ἑλλάδος πολίτου Ἀνδρέου Χ. Λόντου,

Ἀποφασίζουσι

α) Νὰ συνοδεύσωσι τὴν κηδείαν του· καὶ

β) Νὰ καταθέσωσι ἐπὶ τοῦ νεκροῦ στέφανον φέροντα τὴν ἐπιγραφήν *Ἀνδρέα Χ. Λόντου, οἱ Δικηγόροι Πατρῶν*, ἀναθέτουσι δὲ τῷ κ. Π. Χοιδᾷ τὴν ἐκφώνησιν ἐπικηδείου λόγου.

Ἐν Πάτραις τῇ 12 Ἰουλίου 1881.

- Κ. Ἀθανασιάδης.—Π. Κουβέλης.—Κ. Κόκκινος.—Π. Δημητρόπουλος.—Σ. Μιχαλακόπουλος.—Γ. Σχίζας.—Κ. Ἡλιόπουλος.—Γ. Ι. Εκολφινόπουλος.—Γ. Ακροδουκας.—Σ. Α. Φακῆς.—Ἀνδρέας Παπαγιαννακόπουλος.—Α. Πολυχρονιάδης.—Α. Παπακωνσταντινίδης.—Εὐστ. Ν. Γερακάρης.—Β. Ι. Καλιοντζής.—Π. Βρανᾶς.—Δ. Γ. Δημητρόπουλος.—Ἀλ. Φωτιάς.—Η. Α. Συνονιδός.—Χ. Α. Ἀργυρόπουλος.—Γ. Ἀσημακόπουλος.—Α. Σταυρόπουλος.—Μ. Χ. Κανελλόπουλος.—Σωτ. Καρβούνης.—Χ. Γερονόπουλος.—Δ. Τρούσας.—Ἀντ. Πικραμμένος.—Αὐγ. Βόλκεο.—Α. Συρογιάννης.—Θ. Καπετάτος.—Δ. Σταυρόπουλος.—Λεων. Ἡλιόπουλος.—Ν. Σωτηριάδης.—Μιχ. Παπαδόπουλος.—Δ. Αἰμιόπουλος.—Δ. Χοιδᾶς.—Ἀριστ. Χρυσόθης.—Ἀν. Παπασταθόπουλος.—Εὐστ. Παπαγιαννόπουλος.—Κ. Ι. Εκολφινόπουλος.—Ἰωάν. Διπλάρδου.—Ν. Καρατζᾶς.—Στ. Δεσούλλας.—Χαρ. Αἰγερόπουλος.—Ἀνδ. Παγκαλάκης.—Α. Πετιμεζᾶς.—Χ. Ἀντωνόπουλος.—Δ. Εὐαγγελίου.—Ἀντ. Παπανικολάου.—Δρ. Βλάχος.—Ν. Κορύλλος.—Δ. Ἀντωνόπουλος.—Κ. Φιλόπουλος.—Ἀλ. Πετιμεζᾶς.—Χρ. Μαραγκόπουλος.—Γ. Τζερτίδης.—Ι. Σπανόπουλος.—Θ. Οἰκονομόπουλος.—Π. Θεοφίλου.—Π. Χατζῆ Ἀθανασίου.—Ν. Κομπόνης.—Ν. Φινόπουλος.—Ι. Τζερτίδης.—Θ. Βουλδῆς.—Ἰω. Γ. Λινάρδος.—Ι. Νικόπουλος.—Ἀχ. Γεροκωστόπουλος.—Α. Ζωγράφος.—Π. Πολυχρονόπουλος.—Ηλ. Δόξας.—Ἀν. Σταθακόπουλος.—Ἀνάστ. Εὐσταθίου.—Ἀγ. Παπαηλιόπουλος.—Γεωρ. Σουλιώτης.—Μ. Μάρκος.—Νικ. Πετιμεζᾶς.—Α. Βότσης.—Π. Χοιδᾶς.—Ν. Εκολφινόπουλος.—Νικόλ. Σαγιάς.

Λ Ο Γ Ο Σ

εἰς

ΑΝΔΡΕΑΝ Χ. ΛΟΝΤΟΝ

ὑπὸ

ΠΑΥΣΑΝΙΑ Θ. ΧΟΙΔΑ.

Ἀποθανὼν δίκαιος

ἔλιπε μετὰ μέλλον.

Κοινῇ, διὰ τοῦτο, συνακόθηνσι θλίψεσι, ἐξεδηλώθη ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ ἀ-

γαθοῦ, καὶ δημοφιλῆ ἀνδρὸς! διὰ τοῦτον τὸν λόγον ἅπαντες ἐπὶ τῷ ἀφῆραδι θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Ἀνδρέου Λόντου, κατελήφθημεν, ὑπὸ λύπης μὲν διὰ τὴν στέρησιν αὐτοῦ, ὑπὸ ἀθυμίας δὲ καὶ συνοχῆς, διὰ τὴν εἰς ξένην γῆν ἀποβίωσιν του, καὶ διότι τὸ σῶμα τοῦ προσφιλοῦς τῇ πόλει ἡμῶν ἀνδρὸς ἐμελλε νὰ δεχθῇ καὶ καλύψῃ, οὐχὶ ἡ γῆ τῆς γεννησάσης αὐτὸν Πατρίδος! Τῶν κοινῶν τούτων αἰσθημάτων συμμετέχων, ὁ ἐπαξίως ἀρχὸν τοῦ δήμου, καὶ πιστὸς αὐτῶν γενόμενος διερμηνεύς, προλαβὼν τὴν περὶ τούτου σκέψιν τῶν συγγενῶν, κατὰ σύμπτωσιν δὲ περιεργον, ὡς ἐγνώσθη χθὲς, πληρῶν καὶ τὸν πόθον τοῦ μακαρίτου Λόντου, ἐκφρασθέντα κατὰ τὰς τελευταίας στιγμὰς του, συνετέλεσεν ἀξιεπαίνως, ἵνα κηδεύσωμεν σήμερον ἐνταῦθα, τὸν ἐπιφανῆ καὶ διαπρεπῆ συμπολίτην, τὸν κατ' ἐξοχὴν φιλάγαθον καὶ εὐεργετικὸν ἀνδρα, τὸν εὐγλωττον ῥήτορα, τὸν ἀφιλοκερδῆ δικηγόρον, τὸν εὐφρονα πολιτικόν, τὸν ἀγνόν καὶ εἰλικρινῆ πατριώτην, τὸν πολυαγαπητὸν καὶ πολυκλαύστον Ἀνδρέαν Λόντον!! Ὁ Σύλλογος τῶν τῶος συναδέλφων αὐτοῦ, φέρον σεβασμοῦ, καὶ ἀγάπης πρὸς τὸν μελλοῦτον Λόντον ἐκπληρῶν, ἀνέθηκεν ἐμοὶ τὸ δυσφόρητον θάρρος τοῦ ἐπικηδείου, στέφανον δὲ τιμῆς καὶ μνημοσύνης αὐτοῦ προσέφερον ἐπὶ τὴν σωρὸν αὐτοῦ!

Ἐγεννήθη ὁ Λόντος ἐν ἀρχῇ τοῦ 1811, ἐξ ἐπιφανεστάτης τῶν τῆς πόλεως ἡμῶν οἰκογενειῶν. Παῖς ὢν, κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐπαναστάσεως, ἀπεστάλη πρὸς διάσωσιν εἰς Ἰταλίαν, ἐνθα οἱκοὶ ἐδιδάχθη τὰ πρῶτα νάματα τῶν γραμμάτων ἑλθὼν δὲ μετὰ ταῦτα εἰς Κέρκυραν, ἐξεπαιδεύθη τελειότερον καὶ ἐπιστημονικῶς ἐν τῇ ἀκμαζούσῃ τότε ἐκεῖ Ἀκαδημίᾳ, τὴν ὁποίαν φιλέλλην ἀνὴρ, ὁ ἀειμνήστος Γκίλφορντ συνέστησε, καὶ ἐκ τῆς ὁποίας ἐξῆλθον ἄνδρες, ἀρίστα κατηριτιμένοι, εἰς τε τὰ γράμματα καὶ τὰς ἐπιστήμας χρησιμεύσαντες, καὶ διάπρεψαντες βραδύτερον, εἰς τὰς ἀνάγκας, καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ἀνδρέαν Λόντον ὁμοίως, οὐ μόνον ἡ ἐκπαίδευσις, ἀλλὰ καὶ ἡ φύσις αὐτῆ, ἀμιλλωμένη πρὸς τὴν διανοητικὴν καὶ ἠθικὴν διάπλασιν του, συνετέλεσεν ἵνα μορφωθῇ, ὡς ἐμορφώθη κατ' ἀμφω ἀνὴρ, ἐνέχων ἐπιζῶνως ὅλα τὰ φυσικὰ καὶ ἠθικὰ προτερήματα! Ἐγεννήθη, διεπλάσθη καὶ ἐμορφώθη ὁ Ἀνδρέας Λόντος, ἵνα ἐπιβάλλῃ, διὰ τοῦ κάλλους τοῦ σώματος, διὰ τῆς σοβαρότητος τοῦ ἥθους, διὰ τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ ὕψους, διὰ τῆς λεπτότητος τῆς διανοίας, καὶ διὰ τῆς γλυκύτητος τῶν τρόπων, καὶ τῶν λόγων!! τίς γνωρίζας τὸν Ἀνδρέαν Λόντον, καὶ προσομιλήσας αὐτῷ, ἠδυνήθη νὰ μὴ τὸν ἀγαπήσῃ; τίνα οὗτος δὲν προσεῖλικυσε, καὶ δὲν προσωκειώθη διὰ τῆς εὐγενεῦς συμπεριφορᾶς του, διὰ τῆς χάριτος, καὶ τῶν μελιχεῶν τρόπων του; Ἐπιτρέψατε εἰς τὸν ἐπιφορτισθέντα ἀρχαῖον συναδέλφον, καὶ στενὸν αὐτοῦ φίλον, νὰ εἰπῇ ἐπὶ τοῦ φερέτρου του ἀνθητινῶν, ἐξ ὧν ἐπὶ τεσσαρακονταετησίαν ὄλην, συλλέξας ἐκ τοῦ ποικίλου ἀνθῶνος τοῦ βίου του, τῆρετ μετὰ τῆς ἀγαθῆς ἐκείνου μνήμης, ἐν τοῖς μυχοῖς τῆς καρδίας του!!

Πρὸλαχῶς ὁ Ἀνδρέας Λόντος ἐξυπηρετήσῃ τὴν τε κοινῇ, καὶ τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα του. Ἰδιωτεῶν δὲ καὶ ἀφιερωῶν ἑαυτὸν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν συμπολιτῶν του, δὲν ἔσχε, δὲν ἔχει ἐφάμιλλον, εἰς τὴν εὐγένειαν τῶν τρόπων, εἰς τὴν ἀγαθότητα τῆς ψυχῆς, εἰς τὴν ἀφιλοκερδεῖαν, καὶ τὸ φιλόπτωχον!

Ὅτε τὰ πρῶτα ἐγκληματικὰ κληθέντα δικαστήρια συνέστησαν ἐπὶ τοῦ ἀειμνήστου Κουθενήτου, ὁ Ἀνδρέας Λόντος νεώτατος νομικός, καὶ ῥῆτωρ εὐγλωττος, ὑπηρετήσῃ εἰς ἐν τούτων ὑπὸ τὸν δαιμόν, καὶ θάρυν Μάσσονα, τὸν Ἐπίτροπον τῆς ἐπικρατείας. Συστηθέντων δὲ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς πρώτης Βασιλείας, ὁ Ἀνδρέας Λόντος διορισθεὶς εἰς δικαστικὴν ὑπηρεσίαν, προστίμησε νὰ ὑπηρετήσῃ ὡς Δικηγόρος τοὺς συμπολίτας του ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. Ἐν τῷ πρώτῳ τούτῳ πρακτικῷ σταδίῳ του, οἱ

λαμπροὶ ἰσχυράκιτες τῆς διανοίας καὶ τῆς ψυχῆς του, ἐξετιμήθησαν ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν του, καὶ μετ' οὐ πολὺ ἀνέδειξαν αὐτὸν πρῶτον ἀρχοντα, Δήμαρχον Πατρέων. Εἰς τοσοῦτον δὲ εἶχε φθάσῃ τότε ὁ ὑπὲρ τοῦ Ἀνδρέου Λόντου ἐνθουσιασμός, ὥστε γεραρὸς συμπολίτης, ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων ἐν τῇ ἐμπορικῇ καὶ κτηματικῇ τάξει, ἐπὶ χειρῶν ἄρας, ἤγε τὸν νεόν ἀρχοντα πρὸς τὸ Δημοτικὸν Κατάστημα!

Διετέλει Δήμαρχος ὁ Ἀνδρέας Λόντος, ὅτε ἡ πολιτικὴ ἀτμοσφαῖρα πανταχόθεν πιεζομένη καὶ θολομένη, προεμήνυε τὴν ἐναρξιν τῆς σωτηρίου Σεπτεμβριανῆς Μεταπολιτεύσεως. Οἱ ἄνδρες οἱ ἐργασθέντες εἰς ταύτην, ἀληθῆ καὶ μεγάλην προσέφερον τῇ Πατρίδι ὑπηρεσίαν ἄλλ' ἡμεῖς λησμονήσαμεν ἤδη καὶ τούτους, καὶ ἐκείνους, λησμονήσαμεν ἀκόμη καὶ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐτελέσθη τὸ μέγα ἐκείνο συμβᾶν, ὅπερ ἐγκαινίασε τὸν ἀληθῆ ἔθν. ἡμῶν βίον, καὶ ἐχορήγησεν εἰς τὴν Πατρίδα ἡμῶν ἐκ τῶν σκέψεων καὶ τῶν ἐργασῶν σοβαροτάτης ἐθνικῆς Συνελεύσεως, τὸ Πολίτευμα, ὅπερ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς μεγάλης ἐθνικῆς ἐξεγέρσεως, τὸ ἔθνος διὰ τῶν διαφόρων ἐθνικῶν Συνελεύσεών του καθιέρωσε, καὶ ἀπῆτησεν! ὁ Ἀνδρέας Λόντος ἀνὴρ πατριωτικῶν αἰσθημάτων, καὶ ἐραστῆς τῆς ἐθνικῆς ἐλευθερίας, κατατάσσεται μετὰ τῶν ἐργασαμένων εἰς τὴν μεταπολίτευσιν ἐκείνην. Τὰ προκαλέσαντα αὐτὴν αἰτία ἦσαν λίαν σοβαρά. Στρατὸς ξενικὸς, καὶ σπεῖρα ξένων, ἐξεμυζήοντο τὸν ἐθνικὸν πλοῦτον, καὶ ἔτεινον εἰς τὴν ταπεινώσιν καὶ ἐκφρόβισιν τοῦ δημοσίου φρονήματος, καὶ εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ ἐθνικοῦ στρατοῦ. Δύο ἔνδοξοι καὶ μεγάλοι πολῖται, οἱ ἀειμνήστοι Ἀνδρέας Ζαΐμης καὶ Μεντν. Ρούφος, ἀπὸ τῶν ἐπισήμων καὶ ἐπιφανῶν αὐτῶν ἐδωλίων μετὰ παρόρησις πρὸ πολλοῦ ἐστηλίτευσαν τὸ κακόν, καὶ ὑπέδειξαν τὸν κίνδυνον, πρότειναντες τὴν ἐκδιώξιν τοῦ ξενικοῦ στρατοῦ ἄλλ' ἡ ἐμφορὴ καὶ ἡ ἐπιβίασμα τῶν δὲν εἰσηκούσθη. Τὸ φρόνημα τῶν ἐπαρχιῶν ἐξογκοῦτο βαθυμῆδον καθεκαστην κατὰ τῆς ἐπικρατούσης καταστάσεως, ἐν δὲ τῇ πόλει ἡμῶν δύο ἄνδρες φιλοπάτριδες, δεινοὶ περὶ τὸ γράψαι καὶ λέγειν, ὁ Ἀνδρέας Λόντος, καὶ ὁ Κωνστ. Κωστάκης, ἀνέλαβον ἵνα δι' ἐφημερίδος ἐκπροσωποῦσις φερωνόμενι τὸν ὑπόκωφον μνηκῶν τῶν ἐπαρχιῶν, διερμηνεύσωσι τὸ δημόσιον φρόνημα, διαφωτίσωσι τὴν κοινὴν τῶν ἐπαρχιῶν γνώμην, καὶ ἐνισχύσωσι τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῆς. Εἰργάσθησαν ἐπὶ πολὺ ἀμφοτέρω εἰς τοῦτο θαρράλως καὶ ἐπιπόνως, καὶ μετὰ δεινότητος λόγου ἀπαραμίλλου τὸ ἔργον ἐπετελέσθη, καὶ ἡ Σεπτεμβριανὴ μεταπολίτευσις εὖρε Δήμαρχον Πατρέων τὸν Σκαπανέα τῆς ξενοκρατείας, Ἀνδρέαν Λόντον! Ἐπόμενον ἀναγκαιῶς ἦτον, ὁ Ἀνδρέας Λόντος τοιαύτης ἀπολαύων βαρύτητος, καὶ ὑπολήψεως, νὰ ἐκλεχθῇ, ὡς καὶ ἐξελέχθη Πληρεξούσιος τῆς ἐπαρχίας, μέλος τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ἐν αὐτῇ δὲ, διὰ τὴν εὐγλωτίαν του, τὰς γνώσεις του καὶ τὸν πατριωτισμὸν του διακριθεὶς, κατέλαθε τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῷ θέσιν, καὶ εἰργάσθη ἀποτελεσματικῶς, καὶ συνετέλεσεν εἰς τὸν καταρτισμὸν τοῦ Πολιτεύματος.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐθνικοῦ Συνεδρίου, ὁ Ἀνδρέας Λόντος ἀπετέλεσε μέρος τοῦ πρώτου Συνταγματικοῦ ὑπουργείου ὑπὸ τὸν Ἀλ. Μαυροκορδάτον ἀπεμακρύνθη μὲν μετ' ὀλίγον τοῦ ὑπουργείου ἐκείνου, ἕνεκα παρεξηγήσεων καὶ διαδιαβολῶν, ἀφ' ὧν ἀτυχῶς δὲν μένει ἀπηλλαγμένος ὁ δημόσιος βίος τοῦ πολιτικοῦ ἀνδρὸς, ἀλλὰ τὸ γεγονός τοῦτο οὐδόλως ἠδύνάτο νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς ὑπολήψεως. Τῆς δικαίως ἀπῆλθεν ὁ Ἀνδρέας Λόντος ἐξελέχθη κατόπιν βουλευτῆς, ἀλλ' ἡμέρα τῆς ἡμέρας ἡ καρδιά καὶ τὰ αἰσθήματα τοῦ φιλοπατρίδος Λόντου, ἀπεμακρύνοντο ἀπὸ συμπαθειῶν πρὸς Βασιλείαν ἣ ὅποια παραδοθεῖσα εἰς τὴν δημοργηθεῖσαν ὁμάδα ψευδαφροσιωμένων, κατεδίωκων διὰ τούτων, καὶ πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῶν τοὺς προεξέχοντες καὶ τοὺς ἀνεξαρτήτου χαρακτῆρος πολῖτας, σφυρηλατοῦσα οὕτω τὴν ἰδίαν αὐτῆς κατὰπτωσιν ὁ Ἀνδρέας Λόντος ὑπέστη μετὰ τῶν

λοιπών, επανειλημμένως αντιδράσεις και καταδιώξεις κατά τας επομένους βουλευτικές εκλογάς, και απέκλεισθη αὐτῶν ὁ τελευταῖος ἀγὼν τῆς ἐξουσίας ἐκείνης, κατὰ τοῦ Ἀνδρέου Λόντου, ἦτον ὁ μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς περιωνύμου βουλευτικῆς πλειοψηφίας τῶν ἐξήκοντα, ἧς πρῶτον ὁ μέγας καὶ πολυπόθητος πολίτης, ὁ ἀείμνηστος Θερασάβουλος Ζαΐμης. Ἡ ἐξουσία μετῆλθε τότε πᾶν μίσησον ὑπουργόν, ἕνα διασπᾶση τὴν ἰσχυρὰν ἐνωσιν τῶν τριῶν πολιτικῶν τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν ἀνδρῶν, Ῥούφρου, Λόντου καὶ Κωσιάνη καὶ ἐπέτυχεν μὲν νὰ ἀνοίξῃ ῥῆγμα πρὸς στιγμὴν, ἀλλ' ὁ ἦλιος τῆς ἡμέρας ἐκείνης δὲν ἔδυσεν ἐπὶ τῷ ἐπιτευχθέντι θριάμβῳ τῆς, χάρις εἰς τὸν πατριωτισμὸν τοῦ μεγαθύμου Ῥούφρου, εἰς τὴν μετριοφροσύνην καὶ τὴν θεικότητα τῶν παραστάσεων τοῦ Ἀνδρέου Λόντου, καὶ εἰς τὴν εὐλαβίαν τοῦ Κωσιάνη ἡγαγέσθη τότε ἡ ἐξουσία νὰ καταφύγῃ εἰς τὰ τοῦ ἀμέσου ἐπιήρασμοῦ κατὰ τὴν ἐκλογὴν μέσα, καὶ ἀπὸ αὐτῶν μόνον κατώρθωσεν νὰ ἀποκλείσῃ καὶ τοὺς τρεῖς τούτους κορυφαίους πολιτευομένους ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ περιβάλλοντος. οὕτω ἔμεινεν αὐθις ὁ Λόντος μακρὰν τῶν δημοσίων πραγμάτων, ἐναντίον τῆς θελήσεως τῆς ἐπαρχίας του, καὶ ἐξωθήθη βεβαίως πρὸς τὰς τάξεις τῆς ἀντιδράσεως.

Κατὰ τὴν μεταπολίτισιν τοῦ 1862, ὅτε ἡ σαλευθεία κοινωνικῆς τάξεως εἶχεν ἀνάγκην σιβαρῶν χερσῶν πρὸς συντήρησιν, ὁ Λόντος ἐπιφορτισθεὶς συνέπραξε μετὰ τῆς προσωρινῆς ἐγχειρίσεως Διοικητικῆς ἐπιτροπῆς, ὡς Πρόεδρος αὐτῆς, καὶ διὰ τῆς προσωπικῆς του βαρύτητος, καὶ τῆς ἰκανότητός του, συνέφερεσεν οὐ μικρὸν καὶ οὗτος μετὰ τῶν λοιπῶν πρὸς διατήρησιν τῆς τάξεως, πρὸς τὴν καλὴν διαχείρησιν τῶν δυσχερῶν τότε περιστάσεων, καὶ τὴν διοίκησιν τοῦ τόπου, μέχρι τῆς ἀπρόκαταστάσεως κεντρικῆς Κυβερνήσεως. Ἐξελήχθη μετὰ ταῦτα πληρεξούσιος εἰς τὴν ἐθνικὴν Συνέλευσιν τοῦ 1863, συμμετέσχε διαρκούσης αὐτῆς ἐκ τῆς Κυβερνήσεως ὡς ὑπουργός, καὶ κατόπιν ἀνῆλθε πάλιν εἰς τὸν ὑπουργικὸν ἀξίωμα, ἐδουλοῦντος ἄνω καὶ ἑξωθεν ὑπὲρ τῶν κοινῶν ὑπηρεσιῶν.

Μετὰ τὸν ὄλεθρον τῆς ἀπρεσίας, ὁ Ἀνδρέας Λόντος, εἰς ἐπομένῃ βουλευτικῇ ἐκλογῇ, ὑπέστη ἀπροσδοκίαν πικρίας παραγωγίσεως, προσελθούσης ἐξ ἐλαττώματος ἀτυχῶς ἀρχαίου παρ' ἡμῶν. Ἐστρεψε τότε τὴν προσοχὴν του εἰς ἄλλο σημεῖον τῆς φιλοπατρίας καὶ τῶν πόθων του. Ὁ Ἀνδρέας Λόντος ἐπέθει τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος· τὸ ἄνερόν του δὲ ἦτο, νὰ συντελέσῃ παντὶ σθένει πρὸς ταῦτα· διὸ κατὰ τὸ ἔτος 1854 διεξέτελλε τὴν ἐν Ἠπειρῷ ἐπανάστασιν, φλεγόμενος ὑπὸ τοῦ αἰσθήματος τούτου, καὶ θέλων νὰ δώσῃ εἰς τοὺς νεωτέρους καὶ ἀρμοδιωτέρους, ἀγαθὸν παράδειγμα αὐταπαρνήσεως καὶ ἐθελοθυσίας, δὲν ὤκνησεν, ἀλλ' ἐνδύθη τὴν φουστάνελλαν, καὶ λαβῶν ἐπ' ὤμου τὸ ὄπλον συνεπορεύθη μετ' ἄλλων συμπολιτῶν μας, ἕνα συμπετάσχη τοῦ γῆρας ἐκείνου, ὅστις θνησιγενὴς ὢν, ἀπέτυχεν ἀτυχῶς! καὶ ἤδη λοιπὸν, θέλων νὰ χρησιμοποιοῦται τὰς ὑπηρεσίας του ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου, ἐδέχθη τὴν θέσιν Γενικοῦ Προξένου ἐν Ἰωαννίναις, ἕνα ὑπηρετῶν ἀξιοπρεπέως, καὶ ἐντιμῶς, κατώρθωσε διὰ τῆς φρονήσεως, τῆς προσοφίας καὶ τῆς βαρύτητός του, νὰ ἐπισύρῃ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ὑπόληψιν ὅλοκληρου τῆς κοινωνίας ἐκείνης, καὶ νὰ ἐμφυχώσῃ τὸ ὑπὲρ τῆς κοινῆς Πατρίδος αἶσθημα, νὰ κερδίσῃ τὸ σεβασμὸν αὐτῶν τῶν ἐχθρῶν μας, καὶ οὕτω νὰ παράσχη λίαν ἐπιφέλειαν ὑπηρεσίας ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων, ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ τῆς εὐάνδρου Ἠπειροῦ ἐν ταύτῃ δὲ ἀτυχῶς ἐκόπη ἀποτόμως τὸ νῆμα τῆς ζωῆς του χωρὶς νὰ εὐτυχῆσῃ νὰ ἴδῃ πληρῆ τῶν πόθων καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν του τὴν ἐπιτυχίαν!

Τοιοῦτος ἐν ὀλίγοις ὁ δημόσιος βίος τοῦ ἀνδρός, τῶν ἐτέρισιν τοῦ ὁποίου ὀφθαλμοῦμεν. Ἐν τῷ ἰδιωτικῷ δὲ αὐτοῦ βίῳ, ἐκτὸς τῆς ἀγαθότητος, τῆς προσοφίας, τῆς πρὸς πάντας ἀγάπης του, ἀπαντῶμεν ἀρετὴν τὴν ὑψίστην τῶν ἀρετῶν, τῆς ὁποίας ἀπαραίτητον εἶναι νὰ μνημονεύσωμεν.

Ὁ Ἀνδρέας Λόντος ἐκ τῶν συγγενῶν καὶ τῶν γονέων του, μὲ ὄλας τὰς ζημίας καὶ τὰς κατα-

στραφῆς τὰς ἐκ τῆς ἐπαναστάσεως, μεγάλην ἔσχε περιουσίαν, ἐκ δὲ τοῦ δικηγορικοῦ τοῦ ἐπαγγέλματος, καὶ τοὶ λίαν ἀφιλοκερδῶς ζήτασκῶν τούτο, πλείστα, ἰδίως τὰ πρῶτα ἔτη, ἀπῆλαυσεν ἔξῃ δὲ ἐν τῇ ἀληθῶς σεβαστῇ οἰκογενεῖα του, οὐχὶ μὲ ματαιόφρονα πολυτέλειαν, τὴν ὁποίαν οἱ κοινοὶ τῶν ἀνθρώπων περιβάλλονται ὡς προσὸν καὶ συστατικὸν εὐγενείας, ἀλλὰ μετριοφρῶνως καὶ ἀξιοπρεπέως, ὅπως ἀνῆκεν εἰς τὴν κοινωνικὴν του θέσιν καὶ μολαυτὰ ἐπῆλθον περιστάσεις, κατὰ τὰς ὁποίας εὐρέθη εἰς στερήσεις! προῆλθε τούτο ἐξ ἀρετῆς τοῦ ἀνδρός, καὶ ἐπιτρέπεται νὰ τὸ εἰπωμεν.

Ὁ Ἀνδρέας Λόντος, κατ' ἐξοχὴν φιλόπτωχος ὢν, ἐθεώρει τὸν πλοῦτον του, κατὰ τὴν εὐαγγελικὴν παραγγελίαν, ὡς παρακαταθήκην ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, ἕνα χρησιμεύσῃ ἐν ταῖς ἀνάγκαις τῶν δεομένων! μαρτυροῦσατε συμπολίται, διότι πλείστοι ἐξ ἡμῶν τὸ γνωρίζεται! μαρτυροῦσατε, τίς ἐν ἀνάγκῃ εὐρέθει καὶ προσφύγων εἰς τὸν Ἀνδρέαν Λόντον, ἐξῆλθε μὲ κενὰς τὰς χεῖρας; εἶπατε, ποσάκις, ἀφῶ ἐξήντηται τὸ βαλάντιόν του βολεθῶν καὶ δὲν εἶχε πῶς νὰ θεραπεύσῃ ἀνάγκας ἄλλων προσερχομένων, ἐδανείζετο καὶ τοὺς συνίτρεχεν! οὕτω ἐξήσκει τὴν ἀρετὴν τῆς ἐλεημοσύνης εἰς βαθμὸν ὕψιστον! ταύτην δὲ συνέκδημον καὶ συνεργάτην εἶχεν, ἀκόμη καὶ κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ δικηγορικοῦ τοῦ ἔργου, ὅπερ ἐξήσκει μετὰ μεγίστης ἀφιλοκερδίας, καὶ οὐδέποτε παρ' οὐδενὸς ἀπῆτησέ τι ὁ Λόντος ἠδύνατο πραγματικῶς νὰ εἴπῃ, ὅτι ἔγραψεν ἐν τῇ διαθήκῃ του ὁ μέγας Paillel' adven έχω ἐν τῷ βαλάντιῳ μου οὐδ' ἐν λεπτόν, ὅπερ ἀζήτησας ἔλαβον παρὰ πελάτου» (Je n' ai pas un centime dans ma bourse, que j ai jamais demandé a un client) ἀλλ' ἐκτὸς τούτων, περὶ τοῦ Ἀνδρέου Λόντου θέλω εἶπερ δύο γεγονότα, ὧν αὐτόπτης ἐγενόμην, καὶ τὰ ὁποία ὑπερψῶσι τὴν ἀγαθότητα καὶ τὴν φιλοπτωχίαν του! ὄφελίτης καταδικωμένος δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως πρὸς πληρωμὴν χρέους του, προσῆλθε, παρακολουθούντος τοῦ συλλαβόντος αὐτὸν κλητήρος, πρὸς τὸν μακαρίτην Λόντον, καὶ ἐξήσκει τὴν δικηγορικὴν συνδρομὴν του, πρὸς ἀνασφάλην τῆς ἐπιτέλεσεως, κατὰ τὸν νόμον, καὶ τὰ γίεναι κατ' αὐτῆς ἐξέτασας τὴν ἀπόστασιν καὶ τὰ ἔγγραφα ὁ δικαστικὸς δικηγόρος, ἀματαιῶς δαπανᾶς τῷ λέγει, ἀκαλλήτερον νὰ πληρώσῃς τὸ ποσὸν τῶν δαπανῶν εἰς τὸν δανειστήν σου, καὶ νὰ ἐλαττώσῃς οὕτω τὸ χρέος σου.» δὲν ἔχω οὐτε τὰς δαπάνας ἀπῆντησε μετὰ δακρῶν ὁ ὄφελίτης! ἐγενεθὶς τότε ὁ μέγας τὴν ψυχὴν Λόντος, καὶ λαβῶν ἀνὰ χεῖρας τὴν ἰσόπασιν, ἀνῆλθεν εἰς τὸν κιτῶνά του, καὶ καταβάς ἔφερεν ὄλην τὸ ποσὸν τῶν χρημάτων, τὸ ἔδωκε καὶ ἐξώφλησε τὴν ἀπόστασιν, ἀπαλλάξας ἀπὸ τῆς κρατήσεως τὸν δυστυχεῖ ὄφελίτην! εἰς ἐτέραν ὁμοίαν περιστάσιν, εὐρέθη εἰς δυσχερεστέαν θέσιν ὁ Λόντος, διότι τὸ βαλάντιόν του, ἦτον εἰς ἀδυναμίαν νὰ τὸν ὑπακούσῃ, ὁ δὲ Λόντος ὑπερένικησε τὴν δυσκολίαν, δανείσθεις ἀπὸ τὸν παρὲστῶτα φίλον του, διὰ χρεωστικῷ γράμματι, τὸ ὁποῖον ἐμπροσθεῶς ἐξώφλησεν! ἀμφότερα τὰ ποσὰ ταῦτα δὲν ἦσαν εὐκαταφρόνητα.— Ἀνετέθη ποτε τῷ δικηγόρῳ Λόντῳ ἐξ ἐπαγγέλματος ἡ ὑπεράσπισις ἐνώπιον τοῦ Κακουργιοδικείου δυστυχούς, κατηγορουμένου διὰ πρᾶξιν ἐπισύρουσαν τὴν ἐσχάτην τῶν ποινῶν ὁ κατηγορούμενος οὗτος ἦτον ἤδη καταδικασμένος ἐνεκεν ἄλλης πράξεως εἰς τὴν αὐτὴν ποινήν· τούτου ἐνεκα ἦτο, φίνεται ἐγκαταλειμμένος παρὰ παντός, καὶ ἐστερημένος πάσης περιποιήσεως· τὸν ὑπόδικον τούτον πελάτην, ἀγόμενον ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, συνήνησεν ἐν τῇ ἐδῶ ὁ εὐγενὴς Συνήγορος, πρὸ τῆς θύρας τοῦ Δικαστηρίου, ἀνυπόδητον, κεκαλυμμένον δὲ μόλις ἔχοντα τὸ σῶμα μὲ παλαιὸν κατερρυπωμένον ὑποκάμιτον· ἐαράχθη, ἰδὼν αὐτὸν εἰς τοιαύτην κατάστασιν· ὁποῖα ἐμπρωσῆς τοῦ ἀνθρώπου, λέγει, ἀπρὸς τὸν συμβαδίζοντα πρὸς ἀδελφόν του· δὲν δύναμαι νὰ τὸν ὑπεράσπισθῶ εἰς τοιαύτην κατάστασιν! ὁ στραφεὶς δ' ἀμέσως, σταθῆτε λέγει, τοῖς στρατιώταις! καὶ εὐθὺς ἐκ μὲν τοῦ ὑπὸ τὴν προκείμενην γωνίαν ἱματιο-

πώλειον, ἠγόρασεν ὑποκάμιτον καὶ ἐπενδύτην, ἀπέστειλε δὲ κλητῆρα τινὰ καὶ τῷ ἠγόρασεν ὑποδήματα· ἐνδύσας οὕτω καὶ ὑποδήσας αὐτὸν ἐντὸς τῆς εἰσόδου τοῦ καταστήματος, ἀνῆλθε μετ' αὐτοῦ, καὶ τὸν ὑπεράσπισθη! Περὶ τοῦ Πρωτάκις τῶν ἐν Γαλλίᾳ δικηγόρων ἀναφέρεται, ὅτι ἐπέστρεψε δοθεῖσαν αὐτῷ μεγάλην ἀμοιβὴν, ἀφορίσας τὸ ποσὸν πρὸς ὄφελος τῶν δύο τέκνων τοῦ προσεγγόντος πελάτου· ὁ δὲ Λόντος ἔπραττε τι περισσώτερον, διότι ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ περιουσίας, ἐπλήρωσε τὰ χρέη πενομένων πελατῶν καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς, ἐνέδωσε δὲ τοὺς γυμνητεύοντας δικαίολοιπὸν καὶ ἀληθῶς δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν ὅτι ἔσωσε τὸ κατακόρυφον σημεῖον, εἰς τὴν ἐξάσκησιν ἐλεημοσύνης!

Τοιοῦτος ἦν, τοιοῦτος διετέλεσεν ὁ μακαρίτης Λόντος! τοιαῦτα ἀρετὰς καταλίποι κληρονομίαν εἰς τὰ ἀπαρηγόρητα τέκνα του! τοιαῦτα ἀξιομίμητα παραδείγματα ἀρετῆς εἰς ταῦτα, εἰς τοὺς τέως συναδελφούς του, καὶ εἰς τοὺς συμπολίτας του! διὰ τούτου δικαίως πενθεῖται παρὰ πάντων σήμερον διὰ τοῦτο ἡ μνήμη του ἔσται ποθητὴ καὶ σεβαστὴ διὰ παντός! ὅτι ἀποθανὼν δίκαιος, ἔλιπε ματάμελον.»

Γαίαν λοιπὸν ἔχοις ἑλαφρὰν ἀγαπητὲ Λόντε! αἰωνία σου ἡ μνήμη ὦ μακαρία ψυχῇ!

Ἄριθ. 9663.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΑΧΑΪΟΣ ΚΑΙ ΗΛΙΔΟΣ

- Διακηρύττει ὅτι,
1. Συνεπεία τῆς ὑπ' ἀριθ. 6244 καὶ ἀπὸ 2 Φεβρουαρίου ε. ε. διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκτίθεται εἰς συναγωνισμὸν μειοδοτικῆς δημοπρασίας ἡ κατασκευὴ τοῦ ἀπὸ τοῦ χωρίου Σελινιάτι εἰς τὸν ποταμὸν Φοῖνινα τετάρτου τμήματος τῆς ἐθν. ὁδοῦ ἀπὸ Δίγλου εἰς Πάτρας ἐκ μέτρων 2402 καὶ 4300 ἀντὶ δρ. 27,869, 4200 κατὰ τὸ ἐγκριθέν διάγραμμα, ὑπολογισμὸν θεμιμένον εἰς τὸν ἠμερῶν, τὰ ὁποία ὑπάρχουσιν ἰσχυροῦς Μηχανικοῦ ὅπου οἱ ἐργολάβοι δύνανται νὰ καθύσθαι γινῶσιν αὐτῶν, ἐμφανιζόμενοι καθ' ἑκάστην.
 2. Ὁ ἐργολάβος θέλει ὑπόκεισθαι εἰς τὰς διὰ τοῦ ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου 1850 Β. Διατάγματος προσδωρισμένας ὑποχρεώσεις καὶ τὰς κατὰ συνέπειαν αὐτοῦ ἐκδοθείσας διατάξεις καὶ ὁδηγίας, περὶ ὧν διαλαμβάνει ἡ κατὰ συνέπειαν τοῦ Διατάγματος τούτου ἐκδοθεῖσα ἐγκύκλιος διαταγῆ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργείου ὑπ' ἀριθ. 126, ἀποδεχόμενος ἅπαντα τὰ ἐν αὐτοῖς καὶ ὑποσχεόμενος νὰ διατηρήσῃ ἀπαρασάλευτους τοὺς διὰ τῶν ἐργασιῶν Β. Διατάγματος καὶ τῆς ὑπουργικῆς ἐγκυκλίου ἐπιβαλλομένους ὄρους, ὡς καὶ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 4326 ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου 1880 ἐγκυκλίῳ.
 3. Ὁ ἔχων τ' ἀπαιτούμενα προσόντα ἐργολάβος καὶ θέλων νὰ συναγωνισθῇ ὄφελει νὰ παρουσιάσῃ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοπρασίας εἰς τὰς διενεργούσας αὐτὴν ἀρχὰς τὰ πιστοποιητικὰ τῆς ἰκανότητός του κατὰ τὸ ῥῆθὲν διάταγμα, ἀξιοχρεῶν ἐγγυητῆν, ὅστις θέλει προσυπογράψῃ μετ' αὐτοῦ εἰς τὰ πρακτικὰ, καὶ πιστοποιητικὰ κτηματοσημειώσεων τοῦ οἰκείου δημόχρου καὶ τοῦ ἀρμοδίου ὑποθηκοφύλακος κτημάτων ἐλευθέρων παντός βάρους καὶ ὑποθήκης ἀξίας τοῦλάχιστον ἴσης πρὸς τὸ πέμπτον τῆς κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν ἀξίας τοῦ ἔργου τούτου, ἄλλως ἀποκλεισθήσεται τοῦ συναγωνισμοῦ.
 4. Ὁ ἐργολάβος ὄφελει ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν νὰ κάμῃ ἐναρξιν τοῦ ἔργου καὶ νὰ φέρῃ εἰς πέρας αὐτὸ ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς αὐτῆς προθεσμίας, ἄλλως τε ὑπόκειται εἰς μὲν τὴν πρώτην περιπτώσιν εἰς τὸν ἐπὶ κινδύνῳ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ τοῦ ἀναπλειστηριασμῶν, εἰς δὲ τὴν δευτέραν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ

άρθρων 16 α) αναφέρει, κατά γράμματος.

5. Η έγκρισις των πρακτικών ανήκει εις τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὃ δὲ τελευταῖος μειοδότης εἶναι ὑπόχρεως διὰ τὴν προσφορὰν τοῦ μετ' αὐτοῦ ἀποφασίσῃ τὸ προμηνυθὲν ὑπουργεῖον ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δημοπρασίας.

6. Τὰ νενομισμένα δικαιώματα τοῦ κήρυκος καὶ τέλη χαρτοσήμου εἶναι εἰς ἕαρος τοῦ ἐργολάβου.

7. Ἡ δημοπρασία, ἐνεργηθεῖσα ἐνταῦθα εἰς τὸν συνήθη τῶν δημοπρασιῶν τόπον, ἀρχεται τὴν 25ην τοῦ παρόντος μηνὸς καὶ λήγει τὴν 27ην τοῦ ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους ἀπὸ τῆς 9ης ὥρας μέχρι τῆς 4ης μ. μ.

Ἐν Πάτραις τῆ 11 Ἰουλίου 1881.

Ὁ Νομάρχης
Κ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ.

Ἄριθ. 9206.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΑΧΑΪΑΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΟΣ

Προκηρύττει ὅτι

Κατὰ τὴν ἀπὸ 28 Ἰουλίου παρελθόντος μηνὸς ὑπ' ἀριθ. 6946 διαταγῆν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαίδευσως, ἐκδοθεῖσαν ἐπὶ τῆ ἑσέσει τοῦ ἀπὸ 21 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰδικοῦ Β. Διατάγματος, ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν ἐκπαίδευσως κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἀρθρῶν 3—15 ἐμπεριληφθέντων καὶ 17 καὶ 19 τοῦ Νόμου 1325 Ἰουλίου 1866, ἐπὶ δὲ τοῦ ἀρθ. 3 τοῦ 15 τοῦ Νόμου τῆς 20 Ἀπριλίου 1863 καὶ 2 καὶ 4 τοῦ 15 τοῦ Νόμου τῆς 30 Ἰανουαρίου 1867 ἡ κατὰ τὴν πόλιν Πατρῶν τοῦ Δήμου Πατρῶν τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν ἐν τῇ θέσει Ἁγίου Γεωργίου κειμένη σταφιδάμπελος, ἀνήκουσα ἐν τῇ περιφέρειᾳ τοῦ ἰδίου Δήμου ἱερῶν Μονῶν Γηροκομείου καὶ συνσταμένη ἐκ στρεμμάτων Βασιλικῶν καὶ μέτρων τριακοσίων τεσσαράκοντα τεσσάρων (303 3/4) ἀνατολικῶς με σταφιδάμπελον καὶ ἀλάνων ἀδελφῶν Ἀθανασοπούλων ἢ Φίδη καὶ χήρᾳ Βασιλείου Φίδη, δυτικῶς με σταφιδάμπελον Ἀθανασίου Ἡλίας Καράμπελα, Ἀντωνίου Βασιλακοπούλου καὶ Γεωργίου Γιαννακοπούλου, ἀρκτικῶς με σταφιδάμπελον κληρονόμων καὶ χήρας Βασιλείου Ἀθανασοπούλου ἢ Φίδη καὶ Γεωργίου Γιαννακοπούλου καὶ μεσημβρινῶς με σταφιδάμπελον κληρονόμων καὶ χήρας Βασιλείου Ἀθανασοπούλου ἢ Φίδη.

Ὁ ἀναδειχθεὶς ἀγοραστὴς ὀφείλει διὰ λογαριασμοῦ τῆς Μονῆς νὰ πληρῶσῃ τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς, χρησιμεύουσαν εἰς πληρωμὴν χρέους πρὸς τὸν κ. Ἰωάν. Θ. Ἀντωνόπουλον ἐπὶ παρακαταθήκῃ εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν Ταμεῖον, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν, νὰ παρουσιάσῃ δὲ τὸ γραμμάτιον τῆς παρακαταθήκης εἰς τὴν Νομαρχίαν διὰ νὰ λάβῃ τὸ πωλητήριον.

Ἡ Μονὴ δὲν ἐγγυᾶται οὔτε διὰ τὴν κατάστασιν τοῦ κτήματος, οὔτε διὰ τὸ ποσὸν τῶν περιεχομένων ἐν αὐτῷ δένδρων, ἀλλὰ μόνον περὶ τῆς κατὰ τὰ διαγεγραμμένα ὄρια ταυτότητος τοῦ κτήματος.

Ἐὰν ὁ ἀναδειχθεὶς ἀγοραστὴς δὲν παρακαταθέσῃ τὸ τίμημα ἐμπροσθεν ὡς προείρηται, θέλει ἐνεργηθῆ ἀναπλειστηριασμός εἰς ἕαρος καὶ ἐπὶ κινδύνῳ αὐτοῦ, καταδιωχθησάμενος διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐλλείμματος διοικητικῶς, μὴ ἐπιτρέπομένης ἀνακοπῆς τινος ἢ προσφυγῆς εἰς τὰ δικαστήρια.

Τὰ κληρέκια κλπ δικαιώματα ἐπιβαρύνουσι τὸν ἀγοραστήν.

Ὁ παρουσιασθεὶς εἰς τὴν δημοπρασίαν ὡς προσφερότης, ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἀξιώχρεων ἐγγυητὴν διὰ νὰ προσυπογράψῃ τὰ πρακτικά.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθεῖσα ἐνταῦθα ὑπ' ὀμων εἰς τὸν συνήθη τῶν δημοπρασιῶν τόπον, συμπράξει καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Πατρῶν καὶ καὶ ἑνὸς μέλους τοῦ Μοναστηριακοῦ συμβουλίου ἀρχεται τὴν ἐνάτην 8βρίου ε. ε. καὶ λήγει τὴν ἐνδεκάτην τοῦ ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους ἀπὸ τῆς 9ης ὥρας μέχρι τῆς 4ης μ. μ.

Ἐν Πάτραις τῆ 2 Ἰουλίου 1881.

Ὁ Νομάρχης
Κ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ.

Εἰδοποιήσεις.

Ἐντὶ πάσης ἄλλης ἀπαντήσεως ἔπρος τὴν κ. Μαριγῶ Παπαγιαννακοπούλου καταχωροῦμεν τὸ ὑπ' ἀριθ. 2991 πιστοποιητικὸν τοῦ Γραμματέως τῶν ἐν Πάτραις ἐμποροδικῶν, παρατηροῦμεν πρὸς τούτους ὅτι οἱ κληρονόμοι Α. Ι. Παπαγιαννακοπούλου μοι ὀφείλωσι περὶ τὰς 6000 δραχμὰς δυνάμει τῶν ἀπὸ 14 Αὐγούστου 1875, 17 Μαρτίου 1876, 24 Ἰουλίου, 1 Αὐγούστου καὶ 24 Ἰουλίου 1880 γραμματίων εἰς διαταγῆν μου, ἐκτὸς καὶ ἄλλων ὀφειλῶν τούτων πρὸς ἐμέ.

Ν. ΠΕΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἄριθ. 2991.

Ὁ Γραμματεὺς τῶν ἐν Πάτραις Ἐμποροδικῶν Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ δικηγόρου Ἀντωνίου Πικραμμένου πληρεξουσίου τοῦ Ν. Πετρακοπούλου πιστοποιεῖ ὅτι, καθὰ προκύπτει ἐκ τοῦ ἐπὶ τούτῳ τηρουμένου βιβλίου τοῦ Ἐμποροδικείου Πατρῶν καταχωρήσεως περιλήψεων καταστατικῶν τῶν ὀμορρυθμῶν ἐν Πάτραις ἐταίριων, δὲν ὑπάρχει ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου 1875 μέχρι σήμερον καταστατικὸν ἐταιρίας τινὸς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Ν. Πετρακοπούλου καὶ Α. Ι. Παπαγιαννακοπούλου ἢ καὶ ὑπὸ ἄλλην ἐπωνυμίαν ὑπὸ τὸ ὄνομα Ν. Πετρακοπούλου ἐν ἣ νὰ ἐμφανίζηται ὡς συνέτακτος ὁ Α. Ι. Παπαγιαννακοπούλου, καταχωρημένην εἰς τὸ εἰρημένον βιβλίον τοῦ Ἐμποροδικείου καὶ συνεπῶς μὴδὲ ἐτοιχοκολληθῆ ταιαυτῇ.

Ἐν Πάτραις τῆ 15 Ἰουλίου 1881.

Ὁ Ὑπογραμματεὺς
Γ. Α. ΦΑΛΛΗΠΟΥΡΙΑΡΗΣ.

Τῷ ἐν Πελοποννήσῳ Διδασκαλεῖον γνωστὸν ποιεῖ ὅτι αἱ ἐν αὐτῷ ἐγγραφαὶ ἐξακολούθησάν μετ' αὐτῆς εἰκοστῆς πέμπτῃς τρέχοντος μηνὸς.

Ἐν Τριπόλει 10 Σεβρίου 1881.

Ὁ Διευθυντὴς
Β. ΣΚΟΡΑΒΑΝΗΣ.

Πανελλήνιος Ἀτμοπλοικὴ ἑταιρεία.

Τοῦ λοιποῦ τὸ Ἀτμόπλοιον τῆς ἀνω ἐταιρίας θέλει ἀρικνεῖται ἐνταῦθα ἐκ τοῦ κύκλου τῆς Πελοποννήσου ἐκαστὴν Τρίτην περὶ τὴν 10 ὥραν Π. Μ. καὶ ἀναχωρεῖ αὐθημερόν περὶ τὴν 5 Μ. Μ. Πληροφορίας διὰ ναύλους ἐμπορευμάτων κλπ. εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Π. Χαράλαμψη. (2)

ΚΑΡΦΟΒΕΛΟΝΟΠΟΙΕΙΟΝ

Ἡ ἸΡΙΣ
Ἐν Πάτραις.

Ἡ Διεύθυνσις γνωστοποιεῖ τοῖς ἐν Πάτραις καὶ ταῖς Ἐπαρχίαις κ. κ. ἐμπόροις καὶ

καταναλωταῖς τοῦ εἶδους τούτου, ὅτι ἐν τῷ ἐργαστασίῳ τούτῳ παράγονται πλεῖστα εἶδη καρφοβελονῶν, ἀρίστης ποιότητος καὶ κατασκευῆς, χρησιμῶν εἰς οἰκοδομὰς, σταφιδοκιβώτια καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν, εἰς συμφερούσας τιμὰς, δέχεται δὲ παραγγελίας ἐκτελουμένας ἐν βραχεῖ χρόνῳ.

Διεύθυνσις. Ἐπὶ Διευθύνσει τοῦ Καρφοβελονοποιείου ἢ Ἄἱρις»

Εἰς Πάτρας.
(γ.)

ΜΑΘΗΤΗΣ τῆς τρίτης τάξεως τοῦ Γυμνασίου ζῆτει παραδόσεις ἐπὶ μετρία ἀμοιβῇ Πληροφορίας παρὰ τῷ τυπογραφίῳ «Φορολογουμένου».

Ο ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΣΥΛΛΟΓ. ΑΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ
ἜΜΟΝΟΙΑ

Πρὸς τὰ τακτικὰ μέλη αὐτοῦ.

Τὴν αὔριον Κυριακὴν ὥραν 2 1/2 μ. μ. συνεδριάζει ὁ ἡμέτερος Σύλλογος ἐν τῇ τακτικῇ αὐτοῦ αἰθούσῃ καὶ παρακαλεῖσθε νὰ παρευρεθῆτε, (ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Συλλόγου).

ΑΝΟΗ ΤΕΧΝΗΤΑ

(Ἐγχώριος βιομηχανία.)

Εἰς τὸ κηροπλαστεῖον τοῦ Ἰωάννου Ν. Ἠλιοπούλου, κατὰ τὴν ὁδὸν Ἐργα Φεραίου καὶ παρὰ τὴν στενωπὴν Ἀγγελοπούλου, κατασκευάζονται ἐκ κηροῦ ἀρίστης κατασκευῆς, ἰδία στέφανον, νυμφικὰ κλπ. γυρλάνται διὰ παντοειδῆ χρήσεις καὶ καλλωπισμοῦς, εἰς τιμὰς κατὰ 30 τοῖς 0/10 χαμηλοτέρας τῶν ἐξ Ἑυρώπης εἰσικομιζομένων ἐνταῦθα. (ε.)

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 20 τρέχοντος τελοῦμεν

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναφ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαρίτου συζύγου μου

ΧΡΗΣΤΟΥ ΦΑΡΛΟΠΟΥΛΟΥ.

Παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους νὰ παρευρεθῶσι κατὰ τὴν ἱεροτελεσίαν ταύτην καὶ ἐνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς δεήσεις των.

Πάτρας 18 Σεβρίου 1881.

Ἡ σύζυγος
ΑΣΠΑΣΙΑ Χ. ΦΑΡΛΟΠΟΥΛΟΥ.

(Ἡ παρούσα θεωρηθῆτω καὶ ὡς ἰδιαιτ. πρόσκλησις)

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελούοντες ἐν τῷ Ναφ τῆς Παντανάσσης αὔριον Κυριακὴν 20 τρέχοντος καὶ ὥραν 8 Π. Μ. ὑπὲρ ἀναπαύσεως ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Π. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ

Παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους δωρεῶν εὐαρεστούμενοι παρευρεθῶσι καὶ ἐνώσωσι τὰς πρὸς τὸν ὕψιστον δεήσεις των,

Ἐν Πάτραις τὴν 19 Ἰουλίου 1881.

Οἱ γονεῖς

(Ἡ παρούσα θεωρηθῆτω καὶ ὡς ἰδιαιτ. πρόσκλησις)